

L'home estàtic

de PAU RIBA

Sol de llauna, cel de glaç
dins del calaix d'un armari
draps de dona i un infant
amb un regust enigmàtic
Ve de néixer, està sorprès
té uns grans ulls Modigliani
absents, tristos, verds i oberts
i una vida fins que els tanqui.

és l'home estàtic
la tristesa el té corprès
les orenetes faran niu
als seus cabells.

Quan ja té tres anys, no surt
a empaitar les papallones
quan un gos lladra no fuig
i els vestits paguen la broma
Quan la neu remou el cel
ell la mira en lloc de córrer
i li'n queda el rostre ple
com les estàtues de Roma.

és l'home estàtic
la tristesa el té corprès
les orenetes faran niu
als seus cabells.

Més grandet, troba un ocell
sobre d'ell a dalt d'un arbre
ell no es mou i un excrement
li fa blanca mitja cara
Troba la nina d'un ull
la voldria per companya
però no la crida ni acull
i la nina se'n va a França.

és l'home estàtic
la tristesa el té corprès
les orenetes faran niu
als seus cabells.

Una noia li ofereix
un clavell per la solapa
ell se'l mira però no el pren
i el clavell se l'enduu un altre
Un estiu quan ell ja és gran

l'amor ve amb tres candidates
ell les mira afalagat
però l'amor té pressa i marxa

és l'home estàtic
la tristesa el té corprès
les orenetes faran niu
als seus cabells.

Un bonic dia d'Abril
tot són flors i ell les olora
però surt l'amo d'un jardí
i li fa una cara nova
Descobreix que no està bé
i vol dir-ho a una senyora
la senyora no l'entén
perquè és mestra d'una escola.

és l'home estàtic
la tristesa el té corprès
les orenetes faran niu
als seus cabells.

Han passat anys, s'ha fet vell
assegut davant la porta
i esperant l'enterrament
d'aquell de la cara nova
Cel de vidre, lluna d'or
dins d'un caixó sense potes
jeu el cos d'un home mort
ningú riu i ningú plora.

és l'home estàtic
la tristesa l'ha matat
les orenetes
d'ell mort, fred, han emigrat
Pobre home, al cel sigui!

Traducció:

El hombre estático

*Suelo de hojalata, techo de cristal
en el cajón de un armario
trapos de mujer y un niño
con una mirada enigmática
acaba de nacer, está sorprendido
tiene unos grandes ojos Modigliani
ausentes, tristes, verdes y abiertos
y una vida hasta que se los cierren.*

*es el hombre estático
la tristeza lo tiene acogotado
las golondrinas anidaran
en su pelo*

**Ya tiene tres años y no sale
a perseguir mariposas
si un perro ladra no huye
y su ropa paga la broma
cuando la nieve llena el cielo
el la mira en vez de correr
y esta le llena el rostro
como a las estatuas de Roma**

**es el hombre estático
la tristeza lo tiene acogotado
las golondrinas anidaran
en su pelo**

**Ya más grandecito, ve un pájaro
sobre él, en un árbol
no se mueve, y un excremento
le blanquea media cara
Encuentra a una niña tuerta
la querría por amiga
pero no la llama ni acoge
y la niña se marcha a Francia**

**es el hombre estático
la tristeza lo tiene acogotado
las golondrinas anidaran
en su pelo**

**Una muchacha le ofrece
un clavel para la solapa
él lo mira sin tomarlo
y el clavel se lo lleva otro.
Un verano, ya mayor,
el amor llega con tres candidatas
él las mira halagado
pero el amor tiene prisa y se va.**

**es el hombre estático
la tristeza lo tiene acogotado
las golondrinas anidaran
en su pelo**

**Un precioso día de abril
todo está lleno de flores y las huele
pero sale el amo de un jardín
y le rompe la cara.
Descubre que no está bien
y quiere contárselo a una señora.
La señora no le comprende
porque es maestra de escuela.**

**es el hombre estático
la tristeza lo tiene acogotado
las golondrinas anidaran
en su pelo**

**Han pasado los años, ha envejecido
sentado a la puerta
esperando el entierro
del que le rompió la cara.
Techo de vidrio, luna de oro
dentro de un cajón sin patas
yace el cuerpo de un hombre muerto
nadie ríe y nadie llora.**

**Es el hombre estático
la tristeza lo ha matado
las golondrinas de él, frío, muerto,
han emigrado**

Pobre hombre. Que en el cielo esté.